

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet sigter til de operationer, som foretages af religiøse eller kulturelle grunde. Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen finder, at omskæring af kvinder må anses for at være en lemlæstende operation, og at der aldrig vil være lægelig indikation for at foretage sådanne indgreb.

Sundhedsstyrelsen henstillede derfor allerede i 1981 til danske læger, at de ikke foretager kvindelig omskæring. I en senere udtalelse fra 1992 har Sundhedsstyrelsen endvidere oplyst, at udførelse af kvindelig omskæring må anses for at være en overtrædelse af lægeloven.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at sådanne indgreb vil kunne straffes efter straffelovens § 245, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse straffes den, der tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, og strafeframmen er op til 4 år.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Sundhedsstyrelsen i 1981 ikke havde kendskab til, at danske læger udførte kvindelig omskæring. Det var blevet bekræftet ved henvendelse til en række kirurger og gynækologer.

Sundhedsstyrelsen har i efteråret 1992 på ny rettet henvendelse til en række læger og spurgt, om de havde konstateret nogle tilfælde, hvor piger havde gennemgået disse rituelle operationer enten her i landet eller under midlertidigt ophold i udlandet. Lægerne oplyste, at de ikke var stødt på piger, der havde fået foretaget disse operationer. Det må i den forbindelse bemærkes, at de adspurgte læger arbejdede i byer, hvor der bor mange indvandrere.

Sundhedsstyrelsen har i øvrigt oplyst, at man heller ikke nu har kendskab til, at danske læger har foretaget omskæring af kvinder. Jeg tror derfor ikke, at operationer af den art forekommer i Danmark. Skulle det mod forventning ske, ville forholdet være strafbart for den læge, der udførte det. Der ville afhængigt af omstændighederne også kunne blive tale om at straffe pigens forældre, hvis de kunne anses for medvirkende til indgrebet, f.eks. ved at anmode lægen om at foretage en sådan operation.

Der skulle derfor efter min opfattelse ikke være grund til at tage initiativer på området.

Jonna Grønver (V):

Alle mennesker i Danmark har indberetningspligt, hvis de får kendskab til, at børn bliver mishandlet eller lemlæstet af deres forældre eller andre. Denne pligt påhviler især offentlige

myndigheds personer samt personer i vort sundhedsvæsen og skolevæsen.

Vil ministeren – og i givet fald hvordan – indskærpe over for disse personer, at denne indberetningspligt også gælder, når det drejer sig om kendskab til så grov en legemsbeskadigelse, som omskærelse af småpiger er?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som sagt foregår det ikke i Danmark, og det er strafbart, hvis det foregår, og lægerne bryder lægeloven, hvis de gør det. Derfor mener jeg, at de danske regler på dette område er fuldstændig krystalklare.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 357

13) Til justitsministeren af:

Jonna Grønver (V):

»Har ministeren overvejet, hvilke konsekvenser det skal have for herboende udenlandske forældre, der omgår den danske lov ved at sende deres døtre ud af landet for at få omskærelse foretaget?«

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Som jeg nævnte under besvarelsen af spørgsmål nr. S 356, må det antages, at personer, der foretager kvindelig omskæring, vil kunne straffes efter straffelovens § 245, stk. 2, om forsætlig skade på legeme eller helbred.

Den, der ved tilskyndelse til råd eller dåd medvirker til gerningen, vil ifølge straffelovens § 23 ligeledes kunne straffes. Forældre, der lader deres døtre omskære, vil således efter omstændighederne kunne straffes for medvirken til forsætlig legemsskade.

Ifølge straffelovens § 7 kan handlinger, der er foretaget i udlandet, straffes i Danmark, såfremt gerningsmanden har dansk indfødsret eller er bosat i Danmark. Det er dog en forudsætning, at den pågældende handling også er strafbar efter lovgivningen i det land, hvor den er foretaget.

Medvirken til omskæring foretaget i udlandet kan derfor afhængigt af de konkrete omstændigheder straffes i Danmark, hvis det også er strafbart at foretage omskæring i det land, hvor indgrebet er udført.

Det følger i øvrigt af art. 24 i FN's konvention om barnets rettigheder, at deltagerstaterne skal tage alle effektive og passende forholdsregler